

Οι εργασίες αναστήλωσης της εκκλησίας του Αρχαγγέλου Μιχαήλ στο κατεχόμενο Λευκόνοικο (MSc Ζήνα Λυσάνδρου-Παναγίδη, Φιλόλογος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Όσοι πήγαμε στο Λευκόνοικο με τη νέα χρονιά, βρεθήκαμε μπροστά σε ένα θαύμα. Ο Αρχάγγελός μας, η επιβλητική εκκλησία της κωμόπολής μας που ήταν βασιλική με τρούλο, εκεί που ήταν ένα ετοιμόρροπο κτίσμα, αναστήθηκε. Οποία χαρά και ευφροσύνη! Μια εκκλησία μεγαλόπρεπη, είχε γίνει ερειπιώνας που μας προξενούσε οδύνη και σπαραγμό ψυχής.

Κι όμως! Χάρη στις άοκνες προσπάθειες κάποιων ανθρώπων, που διακρίνονται για την αγάπη και την έγνοια για τούτο το νησί και την πολιτιστική κληρονομιά του,

και από τις δυο πλευρές του διαιτημένου μας νησιού, η ουτοπία έγινε πραγματικότητα. Εκεί που νεκρολογούσαμε τον Αρχάγγελό μας, νάσου και ξεπετάχτηκε ψηλός κι ολόρθος, περήφανος να διαλαλεί στην οικουμένη ότι σαν οι άνθρωποι μονιάσουν κι αγαπηθούν, γίνονται τα θαύματα!

Είμαι πολύ συγκινημένη, και ευχαριστώ από καρδιάς τους αγαπημένους μας φίλους, που ανήκουν στην Τεχνική Επιτροπή για την Πολιτιστική μας Κληρονομιά, που δουλεύουν ανιδιοτελώς, με σοβαρότητα, με αλληλοσεβασμό και εκτίμηση, τον κ. Τάκη Χατζηδημητρίου, τον κ. Γλαύκο Κωνσταντινίδη, τον δρα Χριστόδουλο Χατζηχριστοδούλου, τον συντηρητή πατέρα Κυριάκο, τον τουρκοκύπριο Ali Tunkay, επικεφαλής της Επιτροπής από πλευράς Τουρκοκυπρίων, κ.ά.

Ευχαριστούμε, επίσης, την κ. Tiziana Zennaro του UNDP-PFF και την Ευρωπαϊκή Ένωση για τη χρηματοδότηση του μεγαλόπινοου αυτού έργου, αλλά, προσωπικά, ευχαριστώ και τον τέως Δήμαρχο Λευκονοίκου, τον φίλο Μιχάλη Πήλικο, για τις τιτάνιες προσπάθειες που έκανε μαζί με μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, για την

αποκατάσταση της εκκλησίας μας.

Αναντίρρητα, ευχαριστίες αναπέμπουμε, κυρίως, στον Ύψιστο που μάς αξίωσε να βιώσουμε αυτό το θαύμα, μετά από 43 χρόνια.

Όπως αναφέρει ο κ. Χατζηδημητρίου στον προσωπικό του λογαριασμό σε σελίδα κοινωνικής δικτύωσης, «Πέραν των γνωστών τοιχογραφιών, του 1926 και του 1958, ανακαλύφθηκαν παλαιότερες που μας παίρνουν πίσω στον 12ο αιώνα. Βρέθηκαν τοιχογραφίες του 16ου αιώνα κι άλλες ακόμη παλαιότερες, βυζαντινές, του 12ου αιώνα. Δεν αποκλείεται να υπάρξουν κι άλλα ευρήματα, που να πλουτίζουν ακόμη περισσότερο την ιστορία της Κύπρου. Το μνημείο με τα διάφορα αρχιτεκτονικά του χαρακτηριστικά, φράγκικα, βυζαντινά και μεταγενέστερα, αποτελεί μαρτυρία σύνθεσης πολιτιστικών χαρακτηριστικών όπως αφομοιώθηκαν από τον Κυπριακό λαό».

Βρέθηκαν, λοιπόν, τοιχογραφίες, που μας πάνε πίσω στον 12^ο και τον 16^ο αιώνα! Νιώθω πολύ περήφανη για τον πολιτισμό που αναδεικνύεται στην κωμόπολή μας, και ευελπιστώ ότι ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ θα ενώσει τους ανθρώπους αυτού του νησιού, που είναι ένας παράδεισος επί γης, αλλά τον καταστρέψαμε.

Ας προσευχηθούμε, ώστε σύντομα να λειτουργηθούμε στον Αρχάγγελό μας!